

Az ősz halkán harangoz.
Figyelj! Talán
rongyos dió-kabátból
kinéz magány.

Szél szoknyájára illeszt
levélhadat,
s lerázza. S újra. Villan
színpillanat.

Együtt: pusztulás, szépség,
bú és öröm,
mosoly, könny, közöny, átok,
fényköszönöm.

Fakult kék. Halk harangszó
hull, hull, ragyog.
Hozod már, esti ország,
csend-csillagod?

Csigaház-csont fehérlik.
Sárga, vörös
leng, lobban. Elsötétlő
levélközök.

Kis szív, bújnál az őszhöz,
te csöpp harang?
Félénk haza, már fájón
piros a hang!

(2011)

